

ע"פ 13393/09/16 - חדיגי אלירן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
עפ"ת 13393-09-16 חדיגי אלירן נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופטת נאווה בכור
המבקש
חדיגי אלירן
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המבקש עו"ד דוד קולקר

ב"כ המשיבה עו"ד ליאת גלבו

המבקש התייצב

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור, וזאת על פסק דינו של בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' השופטת רות רז) - בתת"ע 1645-02-15, שגזר הדין ניתן בו ביום 18.4.16.
2. את הבקשה הגיש ב"כ המבקש ביום 7.9.16 - כחמישה חודשים לאחר מתן גזר הדין כנ"ל, כשחלף לכל הדעות המועד להגשת ערעור על פסק הדין.
3. בבקשתו, מפרט ב"כ המבקש טעויות ומחדלים שנפלו בבית משפט קמא בשלבי הדיון, כמפורט בבקשתו, תוך שהוא מפנה לסטייה מהוראות החוק, לרבות דיני הראיות.
4. המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה קבועה בסעיף 201 לחסד"פ, שהוראתו:
"בית המשפט רשאי לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200".

כפי שמפורט בע"פ 6955/15 **אדוארד בלאו נ' עיריית חיפה** מפי כב' השופטת ברון - נקודת המוצא הדיונית היא כי על בעלי הדין לעמוד במועדים הקבועים בחוק בעניין הגשת ערעור ובכל עניין אחר, ומשחלף המועד לא יתאפשר עוד לנקוט בצעד המשפטי המבוקש.

זאת, משום חשיבותם של עקרון סופיות הדיון ושל ערכי הוודאות והיציבות במשפט.

בפסיקה התגבשו מבחנים להחלתו של החריג הקבוע בסעיף 201 לחסד"פ - ויש להראות "טעם ממשי המניח את הדעת" לאיחור בהגשת הערעור.

צריך לציין את הנימוק לאיחור, משך האיחור, סיכויי הערעור בהליך העיקרי, האינטרס הציבורי בהכרעה בו, חשיבותן של הזכויות העלולות להיפגע מאי הכרעה, וקיומו של חשש לעיוות דין במידה ותיחסם בפני המבקש הדלת המובילה מן הפרוזדור אל הטרקלין של ההליך העיקרי (ע"פ 4574/15 **צעדי נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה נס ציונה**, בש"פ 5875/14 **מדינת ישראל נ' אגבריה**, בש"פ 8197/13 **אמסלם נ' מדינת ישראל**, ע"פ 2585/10 **נגר נ' מדינת ישראל**).

5. מן הכלל אל הפרט - בענייננו, אינני סבורה כי ב"כ המבקש הראה טעם ממשי המניח את הדעת לאיחורו - הנימוק לאיחור אינו ברור כמפורט בסעיפים 1-2 לבקשה, משך האיחור משמעותי, וגם בנוגע לסיכויי הערעור ויתר המבחנים שצוינו בפסיקה - הרי שישום השיקולים מוביל למסקנה כי לא נפל פגם בפסק דינה של כב' השופטת רז.

בפסק דינה יש התייחסות לכל טענה שהעלה ב"כ המבקש בבקשתו - ואינני סבורה כי יש סיכויים של ממש לערעור או חשש ממשי לעיוות דין אם לא אעתר לבקשה.

6. לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לב"כ המבקש טענות קשות כנגד המותב בבית משפט קמא - אך לטענות אלה ניתן מענה כדבעי באופן שאינו מצדיק סטייה כה משמעותית מעיקרון סופיות הדיון, לאחר זמן כה ממושך ממתן גזר הדין בעניינו של המבקש.

7. לא ניתן להתעלם גם מהעובדה כי לא הוצג כל ערעור, וכך גם לא הוגש ולא צורף לבקשה, מדובר בפסק דין חלוט שאין מקום להתיר ערעור עליו.

8. סופו של דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה והודעה היום ט"ז חשוון תשע"ז, 17/11/2016 במעמד הנוכחים.

נאוה בכור , שופטת